

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

Tomus Vigesima Secundus. Dixerunt ergo illi, nos ex stupro non sumus
nati, sed unum patrem habemus Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79869)

γὰρ ἡ δὲ δεικνυσιν αὐτῷ ὁ θεός, καὶ διὰ τῆτο ἔτοι-
 πος ἐς ὁ λόγος ἐλέγχονται, ὡς οὐκ ὄντες
 τέκνα τῆ ἀβραάμ, διήλυν ὅτι οὐκ ἐξελήλυ-
 θότες ἐκ τῆ οἰκῆς τῆ πατρὸς ἐαυτῶν ὁφεί-
 λονται, ὡς ἐπὶ τῆ πονηρῆ πατρὸς ὄντες, καὶ ἐπὶ
 ποιῶντες τὰ ἐκείνης τῆ πατρὸς ἔργα. τῶν
 ἡμῶν εἰς τὸ ῥητὸν ἐρημῶν, σαφῶς οἶμαι ἐ-
 λέγχεται νομίζοντας ἐπὶ τοῦτον παρὲς αὐτῶν
 ὅτι εἰς πνεῦς ἐκ κατασκευῆς ὑπὸ τῆ διαβολῆς.
 εἰπον οὖν αὐτῷ, ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔγεννη-
 μέθα, ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. (ἡτῷ
 μήποτε ἐλεγχθέντες ὡς τέκνα τῆ ἀβραάμ,
 πικρότερον διποκρινόμενοι οἱ λεγομένοι πεπνε-
 κται αὐτῷ ἰσθῶσι πᾶσα κεκαυμένη αἰνι-
 σμῶν ἐκ πορνείας γεγεννηθῶς τὸν σωτῆρα, ὡς
 εἶκος τῶτο πονοῦντες τὰ μὴ ἀδελφείας τῷ
 διαβόλῳ καὶ τεθρῆλην ἡμῶν αὐτῷ γένον ἐκ
 τῆς πατρὸς. καὶ γὰρ πάντοι φαίνεται ἄ-
 λογον ταῦτα αὐτῶς διαπορήσαι τὰ ῥήματα
 πρὸς ἐπὶ τοῦ, ὅτε γὰρ πρὸς τὰ πρότερα, ὅτε ἀ-
 κολῶν τοῖς ἐξῆς ἐρήσας διώματα, ἡ ἀπλῆ-
 ρον νοθεῖν τὸ ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔγεννη-
 μέθα, τὸ ἐρημῶν ὑπὸ αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 πατέρας ἰδὼν * ἐλεγον τὸν θεὸν ὁ σωτῆρ, ἐδέ-
 να ἄνθρωπον πατέρα εἶναι ἐαυτῷ ὁμολογῶν
 διὰ τὸ ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔγεννημέθα, εἶκος
 αὐτῶς ἀποφύειν πάλιν πρὸς κερῶντας τὸ ἕνα
 πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν, ὡς ἐλεγον, ἡμεῖς
 μᾶλλον ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν, ἢ πᾶς
 οὐράκιον μὲν ἐκ πατρὸς γεγεννηθῶς, ἐκ πορνείας
 ὁ γεγεννημένος, καὶ διὰ τὸ αὐχεῖν τὸ ἐκ πα-
 τὸς γεγεννηθῶς λεγὼν ἕνα πατέρα ἔχον μόνον
 τὸν θεόν, τῷ ὁμολογῶν τὸν πατέρα θεόν, οὐκ
 ἀνεμῶν καὶ ἄνθρωπον πατέρα. ἀλλ' ἐρεῖ τις
 ὅτι αὐτὰ ἔτι νοθεύμενα ἐδιδάκται ἕνα ῥήματα
 τὸ πεπνευκῶν αὐτῷ ἰσθῶσι. καὶ πρὸς τῶτο
 ἡλεκτὸν ὅτι ἐρημῶν ἐπὶ τῇ δόχῃ τῆ πρὸς αὐ-
 τῶν λόγῳ τῷ. εἰν ὑμεῖς μείντε ἐκ τῶ λόγῳ τῷ
 ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταὶ μέ ἐσε, καὶ γνώσεσθε
 τὴν ἀλήθειαν, ὡς καὶ διωκόμενοι αὐτῶν μέντε
 ἐκ τῶ ἡσθῆ λόγῳ, καὶ μὴ μέντε, οὐκ ἀδύνατον
 ἡμῶν ἐκ τῶ ἐλέγχων μὴ μεμνημένα αὐτῶν
 ἐκ τῶ λόγῳ, καὶ μὴ μείναντας πικρότερον καὶ
 πρὸς κερῶντας εἰρηκέναι τὸ ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔ-
 γεννημέθα, ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. δι-
 καὶ δέ μοι ὅτι καὶ φιλονεικώτερον ἀπεκρίνοτο.
 ὑποκρίνεται γὰρ πρότερον, πρὸς ἡμᾶς ἀβραάμ ἐ-
 σ-
 μεν, καὶ οἶον τῶτο τρανότερον ὁμολογήσοντας
 διὰ τῶ. ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραάμ ἐστίν, ἀκῆ-

Abraham hi, ad quos est sermo, repre-
 henduntur tanquam qui non sint filii
 Abraham, liquet eos idcirco reprehendi,
 quia non exierint e domo patris sui,
 tanquam adhuc ad malum patrem Dia-
 bolum pertinentes, atque adhuc patris
 illius opera facientes. His a nobis hunc
 in contextum dictis, palam opinor eos
 convictos, qui hinc ostendi existimant
 filios Diaboli ex creatione esse.

TOMUS VIGESIMUS SE-
CUNDUS.

B Dixerunt ergo illi, nos ex stupro non sumus
 nati, sed unum patrem habemus Deum. Ioh. 8. 41.

Quarto, num fortè Iudei illi qui di-
 cuntur Domino credidisse, redar-
 guti quod non sint filii Abraham, acer-
 bius respondeant illi, recte innuentes
 Servatorem ex stupro natum fuisse: hoc
 suspicantes, ut probabile est, quod ad-
 missus non fuerit celebris, atque divul-
 gatus illius ortus ex virgine. Admodum
 enim præter rationem, atque præter
 Cremonem de qua igitur, videntur mihi hæc
 verba ipsi effuisse; cum neque ad supe-
 riora, neque consequenter posteri-
 bus dictum fuisse possit, ac ne simplici-
 ter quidem intelligi, illud: Nos ex stupro
 non sumus nati, quod ipsi dixerunt.
 Quin etiam quoniam patrem suum di-
 cebat Deum Servator, neminem homi-
 nem patrem sui ipsius confitens, proba-
 bile est ipsos illi dicto: Nos ex stupro non
 sumus nati, subungere rursus inimici
 facti illud: Unum patrem habemus Deum:
 tanquam si dicerent, nos potius quam
 Deum habemus unum patrem Deum, qui
 te ortum dicis ex virgine, cum natus sis
 ex fornicatione: qui etiam dicis te u-
 num solum patrem habere Deum, quia
 jactes te natum ex virgine; fatentibus
 alioqui nobis Deum patrem, non tamen
 negantibus hominem etiam nos habere
 patrem. Sed dicet aliquis hæc sic intel-
 lecta non posse esse verba eorum Iudeo-
 rum qui illic crediderant. Ad quod di-
 cendum est, quod cum principio di-
 ctum fuisset illis illud: Si vos manseritis
 in sermone meo, vere discipuli mei eritis, Ioh. 8. 31.
 & agnosceatis veritatem, perinde ac pos-
 sent manere in sermone Iesu, & non
 manere, non difficillimum factum esse
 quosdam redargutos non mansisse in
 sermone ipsius: cumque non mansis-
 sent, acerbius, & repugnanter illud di-
 xisse: Nos ex stupro non sumus nati, unum
 patrem habemus Deum. Videntur mihi con-
 tentius quoque respondisse: cum enim
 antea dixissent: Semen Abraham sumus, &
 quasi hoc manifestius per illud: Pater no-
 ster

ster Abraham est, confessi fuissent, atque audivissent ad illud: Si pater vester Abraham esset, opera Abraha faceretis, majorem Abrahamo suum ipsorum patrem fatentur dicentes: *Unum patrem habemus Deum.* Ac fortassis eo quod aliqui homines sint ex Diabolo, alii vero orti ex Deo, omnes recte diceremus qui geniti ex Deo essent, ex stupro ortos fuisse. Non enim ex sponfa, sed ex meretrice materia gignit, vel creat Diabolus eos qui ab ipso sunt: quin etiam immodicè affecti, & affixi rebus corporalibus adglutinantur meretrici materiæ, facti cum ipsa unum corpus: cum hi qui ex Deo fuerint geniti, à meretrice materia recedant, etiam adglutinentur Domino, uniti Sermoni illi qui in principio erat apud Deum, & Sapientiæ ipsius, quam creavit principium viarum suarum ad opera sua: ut sint cum ipsa unus spiritus: *Qui enim adglutinetur meretrici, unum est corpus, qui vero adglutinetur Domino, unus spiritus est.* Dixit illis Iesus: Si Deus pater vester esset, diligeretis utique me: ego enim ex Deo exivi, & venio. Quoniam qui naturas introducuntur hoc textu, enarrantes ipsum, [ac si dixisset Iesus:] Tanquam agnatum vobis ac fratrem agnovissetis me, atque veluti proprium diligeretis me, si Deus pater vester esset; movenda sunt contra ipsos dubia hunc in modum: Erat quando Paulus oderat Jesum, cumque oderat, cum depopularetur, & persequeretur Ecclesiam Dei, veraque narrans dicebat illi primum Dei oraculum: *Saul, Saul, quid me persequeris?* Cum ergo verè dixerit illud: Si Deus pater vester esset, diligeretis utique me; perpicuum est quoque illud, quod cum hoc convertitur, rectum esse: Si me non diligeretis, nequaquam Deus pater vester esset. Ergo Deus pater non est eorum qui non diligunt Jesum: cumque tempus fuerit quo Paulus non diligebat Jesum, sequitur quoque tempus fuisse quo Deus pater Pauli non erat: non ergo natura Paulus erat Dei filius, sed postea factus est Dei filius: quando etiam rectè assumeremus id quod sequitur illud quod præcedit conjunctum dicens: Atqui, ô Paule, Deus pater est tuus, diligis ergo Jesum. Quin etiam ante tempora fidei Pauli, cum verum esset illud: si Deus pater vester esset, diligeretis utique me, rectè assumere posset Iesus dicens: Atqui, ô Paule, me non diligis, non ergo pater tuus Deus est. Quando autem Deus efficitur alicujus pater, nisi quando aliquis servaverit mandata?

1. Cor. 6.
1607.

Ioh. 8. 42.

Act. 9. 4.

Ασθεντες προς ετο τ'. ει τεκνα οβραμ εσε, τα εργα τε αβραμ ποιετε, μεζονα τε αβραμ ομολογουν εαν τον πατερα λεγοντες. ενα πατερα εχοντες τον θεον. ταχα ο δια τ' ανθρωπων πνας μιν ενα εν εβραβος, ετεροις ο γενηταις εν τε θεε, πολτας δ' υιως λεγοντες μη γενηταις εν τε θεε, εν πορειας γενηταις. εδ εν υμους, αλλ' εκ πορειας της * υλης ες γυναικα διαβολου. η ποιει τες δε αυτες, αιπνες και τοις σωματικοις πασασπονδοτες, και πασηλωμυροι κολλωνται τη πόρνη υλη, ην ομυροι προς αυτω εν σωμα, τ' εκ τε θεε γενηταις αφοισμενων της πόρνης υλης, και κολλωμενων τω κυρω, και ενεμενων τω εν δεχη προς τον θεον λογον, η τη σοφια αυτη, λευ εκπισεν δεχων αυτω ες εργα αυτη, να γωνται προς αυτω εν σωμα. ο μιν γ' κολλωμυροι τη πόρνη, εν σωμα ειν. ο δε κολλωμυροι τω κυρω εν σωμα ειν. επεν αυτοις ο ιησους, ει ο θεος πατηρ υμων, ηγαπατε δ' εμε. εγω γ' εκ τε θεε εβραβος, και ηκω. επειπς οι τας ουσας εισαγοντες χωνται τω ρηματι δινηταις αυτοι, οπ ως οικειον αν υμων και αδελφον επεγνωτε με, αλλα και ως ιδιον ηγαπησατε αν εμε, ει ο θεος πατηρ υμων, επαπορητεον ετως προς αυτες, λευ οτε παυλος εμισε τον ιησεν, εμισε ο αυτον οτε επεβε, και εδωκε τω εκκλησιαν τε θεε, και αληθων γε ελεγεν αυτω ο πτωρη χρηματισ. σαελ, σαελ, η με διακεις; επεν οω αληθες τ'. ει ο θεος πατηρ υμων, ηγαπατε αν εμε. δηλον οπ και τ' ετω αντισερον ειν υγιες, ει μη ηγαπατε με, εχ' ο θεος πατηρ υμων. οδεν τ' μη αγαπωντων τον ιησεν οδεν ειν ο θεος πατηρ. παυλ ο γ' λευ οτε οδεν ηγαπα τον ιησεν, λευ αρα καιρος οτε ο θεος παυλ πατης οδεν. εφυσ' αρα παυλ ο θεος υος λευ, αλλ' υσερον γεγνε θεος υος, οτε και υγιως αν πασελαβωμεν τ' ακολαθον τω ηγεμενω τε σινημενε λεγοντες οτι, αλλα μιν ο θεος. εω παυλε, πατηρ σε ειν, αγαπας αρα τον ιησεν. αλλα η προς τ' χωνων της πσεως παυλε, αληθες οντ' τε, ει ο θεος πατηρ υμων, ηγαπατε αν εμε, υγιως ην πασελαβω οκνη λεγοντα τον ιησεν, αλλα μιν εμε οδεν αγαπας, οδεν αρα ο θεος πατηρ σε ειν, ω παυλε. ποτε δε ο θεος πατηρ γινεται τι ν, η οδου τηρηση τις τας εντολας, δι' ας ε προστερον

illud: *Non pejerabis, sed persolues Domino iuramentum tuum: at ego dico vobis; Ne juretis omnino; ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est, multum profecto offendiculi ex se fecisset: nunc autem ut ille Pater celestis exoriri solem facit super malos & bonos, sic unusquisque filiorum Dei dilectionem in semetipso veluti solem habens, hanc exoriri facit etiam super malos, cum suos ipsius dilexerit inimicos. Ac rursus quemadmodum pluit Deus super justos, & injustos, ita sanctus, veluti pluviam quam demittit precationem super eos qui deorsum degunt, eo quod illum persequerentur, pro talibus etiam orans. Hac in illud, quod mihi explanandum incidit: Si Deus pater vester esset, diligeretis utique me. Videamus vero & illud: Ex Deo exiit, & venit: cum quo conferre illud Michæ utile videtur sic habens: Audite populi sermones, & attendat terra, & omnes, qui in ea sunt, & erit Dominus testis contra vos: Dominus, inquam, de domo sancta sua: ecce egreditur Dominus de loco suo, & descendet, & calcabit super excelsa terra, & commovebuntur montes sub illo, & valles liquescent, sicut cera à facie ignis: & sicut aqua quæ descendens per præcepta desertur; & vide, an forte æquipolleat illud: Exiit à Deo, cum illo: Dominus egreditur de loco suo: quoniam quando Filius in Patre est, antequam seipsum inaniat, veluti locus ipsius est Deus: & si quis consideret ipsum existentem in principali illa Dei forma, videbit nondum egressum à Deo Filium ipsius, & Dominum nondum egredientem de loco suo: cum vero cum hoc statu contulerit statum illius qui seipsum inaniavit, ex eo quod formam servi assumpserit, intelligit quomodo Filius Dei exierit, & venerit ad nos, ac veluti extra eum qui misit illum factus fuerit: etiam si alio modo non dimiserit illum solum Pater, sed est cum ipso qui etiam est in Filio, quemadmodum Filius est in Patre. Sin vero non consideraveris alio modo esse Filium in Patre, quam erat antequam exiret à Deo, videbitur repugnare egressum esse à Deo, & egressum à Deo esse adhuc in Deo. Caterum alii illud: Exiit à Deo, exposuerunt pro eo quod est, genitus sum ex Deo: quos sequitur Filium dicere ex substantia genitum fuisse Patris, veluti diminuti, & carentis substantia Filii quam ante habebat, quando gene-*

Ioh. 8. 42.

Mich. 1. 2.

34

A δὲ χαίροις, οὐκ ἔπληροκῆς, ἀποδῶς δὲ τὰ κυ-
εῖν τὰς ὁρμὰς σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μηδὲ ὁμῶς
ὁλως, ὅπως γνήσῃτε υἱὸν τῶ πατρὸς ὑμῶν τὸν
τοῖς ἔργοις, πολλὰ αὖ αὐτὸθεν ἐρεποῖσθε
πρὸς ὁμοψύχους. καὶ ὁ ὡς ὁ ἐν τοῖς ἔργοις πα-
τρὸς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγα-
θοὺς, ἕως ἡμέρας. * τὸν υἱὸν τῶ θεοῦ οἰοῦν ἥλιον
ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀγαπὴν ἔχον, ταύτῃ ἀνατέλλει
καὶ ἐπὶ πονηροὺς, ἐπὶ ἀγαπῆσιν τὰς ἑαυτοῦ ἐχ-
θρούς. καὶ πάλιν ὡς περὶ ἐξ ἑκτὸς ἐπὶ δικαίους, καὶ
ἀδίκους, ἕως οἰοῦναι ὑποκρίναι τὴν ἀρετὴν
ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἀποκρίναι αὐτοὺς κατὰ τὴν τοιαύτην
ἀρετὴν ἐκ τῶν ὁρμῶν. ταῦτα ὡς ἔστιν ὁ ὡς ὁ πατὴρ
ἡμῶν τρεφόμενος, ὅτι ἐὶς ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν, ἡ ἀ-
πάτη αὐτοῦ ἐμὲ. ἰδοὺ μὲν δὲ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ θεῷ
ἐξῆλθον, καὶ ἦκα. ἐὶς ὁ ἡγήσασθαι μοι φαίνεται
ὡς ἀδελφὸς τῶ ἐν μιᾷ τῇ ἐκείνῃ. ἀπεστα-
λαὶ λόγους, καὶ ἀρετὰς ἐκείνῃ, καὶ πᾶσι τοῖς
ἐν αὐτῇ, καὶ ἐστὶν κύριος ἐν ὑμῖν ἐς μαρτυρίαν,
κύριος δὲ οἰκὸς ἀγίων αὐτοῦ. διότι ἰδοὺ κύριος
ἐκπορεύεται ἐν τῷ τόπῳ ἑαυτοῦ, καὶ καταβήσεται,
καὶ ἐπὶ τῷ τόπῳ ἑαυτοῦ τὰ ὑψηλὰ τῆς γῆς, καὶ σα-
λευθήσεται τὰ ὄρη. ὑποκαταβὼν αὐτὸς, καὶ αἱ
κοιλίαι ἀδελφῶν ἐκείνων ὡς κηρὸς διὰ τῶν σπινθῶ-
νων, καὶ ὡς ὕδωρ καταφρεσβύρον ἐν κατα-
βάσει. καὶ οὐκ ἔστιν ἰσοδυναμεῖν τῷ ἐξῆλ-
θον ὡς ἀδελφὸς θεῷ, τῷ κύριῳ ἐκπορεύεσθαι ἐκ τῶ
τόπου αὐτοῦ. ἐπεὶ ὅτι ὁ υἱὸς ἐν τῷ πατρὶ ἐστίν, ἐν
μορφῇ θεῷ ὑπαρχὼν, πρὶν ἑαυτὸν κενῶσαι,
δοιναί τὸ πᾶν αὐτὸ ἐκ τοῦ θεοῦ. καὶ εἰς τὴν γενέσθαι
τὸν πατέρα τὸν κενῶσαι ἑαυτὸν ἐν τῇ ἀρετῇ καὶ
ὑπαρχόντῃ θεῷ μορφῇ, ὅφεται τὸν μηδὲ πᾶν
ἐξῆλθον διὰ τὸ ὡς ἀδελφὸς ὑποκρίναι αὐτὸς, καὶ κύριον
τὸν μηδὲ πᾶν ἐκπορεύεσθαι ἐκ τῶ τόπου αὐτοῦ.
ἐπὶ δὲ ὅτι ἐκείνη τῇ καταστάσει τῷ ὑψίστῳ καὶ
τῷ ἐκ τῶ ἀνθρώπου τῷ τῷ θεῷ καὶ μορφῇ
ἑαυτοῦ κενῶσθαι, συνήσθαι πᾶς ὁ υἱὸς τῷ θεῷ
ἐξῆλθαι, καὶ ἦκε παρὸς ἡμᾶς, καὶ οἰοῦναι ἐξ ὑ-
ψηλοῦ τῷ πέντε ψαλμῷ αὐτόν. εἰ καὶ κατὰ ἀλ-
λῶν τρόπων οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν μόνον ὁ πατὴρ,
ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ ἐστίν, καὶ ἐστὶν ἐν τῷ ὡς ὡς
καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πατρὶ. καὶ εἰ καὶ κατὰ ἀλλοίως
τρόπων νοήσας εἶναι τὸν υἱὸν ἐν τῷ πατρὶ, ὡς ὡς
πρὶν ἐξῆλθαι διὰ τῶ θεοῦ, δόξαι ὡς ἐκ τῶ μαχίμου
τῷ ἐξῆλθον διὰ τῶ θεοῦ, καὶ εἶναι τὸν ἐξ-
ληλυθότα διὰ τῶ θεοῦ ἐπὶ ἐν τῷ θεῷ. ἀλλὰ ὅτι
ἐξῆλθον διὰ τῶ θεοῦ, διηγήσασθαι αὐτῷ τῷ γε-
γνησθαι διὰ τῶ θεοῦ, οὐκ ἀκολουθεῖ ἐκ τῆς εἰσίας φάσκον τῶ πατρὸς γενέσθαι τὸν υἱόν, οἰο-
ναι μὲν μὲν, καὶ λέγοντος τῇ εἰσῃ, ἢ πατέρος ἐκείνου. ὅτι ὡς, ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι τὸν υἱόν, ὡς
πατέρα.

γνήσθαι διὰ τῶ θεοῦ, οὐκ ἀκολουθεῖ ἐκ τῆς εἰσίας φάσκον τῶ πατρὸς γενέσθαι τὸν υἱόν, οἰο-
ναι μὲν μὲν, καὶ λέγοντος τῇ εἰσῃ, ἢ πατέρος ἐκείνου. ὅτι ὡς, ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι τὸν υἱόν, ὡς
πατέρα.

νοήσαντες τὸ καὶ τῆς γυναικὸς. ἀκολού-
θησάντες αὐτοῖς καὶ σῶμα λέγειν τὸν πατέρα καὶ τὸν
υἱόν, καὶ διηγήσας τὸν πατέρα, ὅτι ἐστὶ δόγμα-
τα ἀνθρώπων, μὴ δ' ὄντως φύσιν ἀόρατον καὶ ἀ-
σώματον πεφαντασμένων, ἐσθλὴν κυρίως εἶσαν.
ἔτσι δὲ δῆλον ὅτι ἐν σωματικῷ τόπῳ δόσεις
τὸν πατέρα, καὶ τὸν υἱόν τὸν ἐν τόπῳ ἀμέ-
λητα σωματικῶς ἐπιδεδημυκέναι τῷ εἶναι, καὶ
ἐπὶ κατέσταν ἐν κατέστασεως, ὡς περὶ ἡμῶν
ἐξηγήσαμεν. ἐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐξηγήσαμεν,
ἀλλ' ἐκείνους με ἀπέστειλε. ταῦτα νομίζω λέγε-
σαι, ὡς πῶς ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐρχομένων, καὶ μὴ ἀ-
πέσταλμένων ἀπὸ τοῦ πατρὸς. καὶ ἐν μὲν οὖν ἀν-
θρώπων τοῖς ἐσθλῶν, διδασκαλείαν, ἢ θεωρητικὴν
ἐκπεριεργίαν, διδασκόμεθα καὶ ἀπὸ τῆς ἱερουσαλὴμ,
ἐν δὲ γεγραπταί. οὐκ ἀπέστειλλον τὰς θεωρη-
τικὰς, καὶ αὐτοὶ ἐπείραζον. εἰ γὰρ καὶ διδάμεις πῶς
μὴ διδομένους ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐρχομένους
καὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς φύσεως, καὶ εἰ πῶς ἐν αὐταῖς
ἔστιν ἐκ τῆς θεοῦ ἐξηγητικῆς καὶ τῆς ἡμαρ-
ταντικῆς τῆς μὴ ἀπέσταλται ἀπ' αὐτοῦ. οὐκ ἀζή-
τητον γὰρ ἐστὶν τὸν τόπον καὶ εἰς τὸν καὶ ψυχῆς
λόγον, ταχὺ γὰρ καὶ μὴ γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῇ ἐαυ-
τῆς πύλινῳ τελευτῇ ἐν τῷ θεῷ, καὶ τῷ πλη-
ρώματι, καὶ οὐκ αὖτε ἐξηγητικῆς τῆς ἀπε-
στάλται ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀνέλαβε τὸ ἐκ τῆς μα-
ρίας σῶμα. ἀλλὰ γὰρ ἐχ' ἔτι ἐξηγητικὸν ἀπὸ τοῦ
θεοῦ, ταῦτα οὐκ ἀπέσταλται, ἐδὲ τὰς θεῶν
ἐξηγητικὰς ὅπως πεμφθείσαι. διὰ τὴν λα-
λίαν τὴν ἐμὴν ἐγνώσκετε, ὅτι ἐξ ἐμῶν ἀ-
κρίβη τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. αὐτὸν φησὶν ἐστὶ ἐμὸν
μὴ γινώσκοντες τὴν ἐμὴν λαλίαν τὴν μὴ δύνασθαι
ὑμᾶς ἀκρίβη τὸν λόγον. καὶ ἔτι ἐν ἐμῇ
μὴ ἀποποιεῖται ἀκρίβη τὸν θεῶν λόγον, ἵνα
μὴ τὰς οἰοῖται ἡρώμεθα καὶ γινώσκοντες πᾶσαν
τὴν ἰσχυρὰν λαλίαν. ἐξ ἐστὶ γὰρ καὶ ἔτι ἐν ἐμῇ
μὴ ἀκρίβη τὸν λόγον ἰσχυρὰν φθάνειν τῇ
τὴν ἀκρίβη διδάσκει αὐτῶν. ἐπεὶ καὶ ὅσον μὲν ἐδὲ-
πω ἡ ἀλήθεια τῆς ἀκοῆς ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς λέγον-
τος τὸν καὶ φωνῇ, διανοήσονται, ἐξ ἐμῶν ἀκρίβη.
ἐπὶ τὴν λαλίαν ὁ αἰσθάνων τῆς καὶ φωνῆς συνδεδεμένος, ἐ-
κείνους ἀκρίβη τῆς οἰοῦνται τῆς ἰσχυρᾶς καὶ γινώσκοντες
διδάσκει αὐτὰς τὴν λαλίαν. ἢ λεγέτωσαν ἡ-
μῖν οἱ νομίζοντες καὶ διὰ τὸ συνδεδεμένον τὸν
καὶ φωνῆς λόγον, πότερον ἐδιδάξαντο ἐπὶ κα-
τανοήσαντες ἀκρίβη, ἢ ὡς ἔτι ἐν ἡμῶν, ἢ οὐκ ἐδύ-
ναντο; καὶ ὅτι ὅντος τῆς οὐκ ἐδιδάξαντο, δῆλον
ὅτι ἐξ ἐστὶ μετὰ βαλεῖν ἀπὸ τοῦ μὴ διδάσκει ἀκρίβη
τῆς ἰσχυρᾶς λόγων, τῇ τὴν ἀκρίβη αὐτῶν, καὶ ἐξ ἐμῶν
συνδεδεμένους ἔχουσιν, ὅτι ἐξ ἐμῶν τῆς ἀκρίβη, καὶ

Pers 11

Aravit Filium: tanquam si consideraret
aliquis hoc etiam in pręgnantibus.
Consequitur autem illos dicere Patrem
& Filium corpus esse, ac Patrem dividi:
quę dogmata hominum sunt eorum
qui ne per somnium quidem rerum
quę animo cernuntur, & incorpoream
naturam (quę proprie est substantia)
imaginati sunt: unde etiam perspicuum
est hos in corporali loco Patrem esse
daturus, & Filium immutato loco, ex
loco ad hanc vitam devenisse, nec mu-
tasse statum ex statu, ut nos interpretati
sumus. Neque enim à semetipso venit, *loh. 8. 42.*
sed ille me misit. Hęc arbitror dici per-
inde quasi à semetipsis veniant qui-
dam, non missi à Patre, doctrinam, vel
prophetiam promittentes. Atque de
talibus quidem hominibus docemur à
Hieremia, apud quem scriptum est:
Non mittebam Prophetas, & ipsi curre-
bant. An vero potentię etiam aliqua
non missę à Patre venerint ad homi-
nes, notabis: & aliqua inter ipsas e-
gressę sint à Deo, & idcirco peccarint,
Quia missę non fuerint ab ipso. Nec
prętereundus est locus absque indagi-
ne de sermone animę: nam certassis Je-
su anima in sua ipsius perfectione exi-
stens, in Deo, & in plenitudine erat: &
inde egressa, quia missa fuerat à Patre,
assumpsit corpus ex Maria: alia vero
non sic exierunt à Deo; hoc est non à
Deo missę, neque à divina voluntate
pręmissę. Quare dicta mea non agnosci-
tis: quia non potestis audire sermonem me-
um. Vos, inquit, non posse sermonem
meum audire in causa est, quod dicta
mea non agnoscat. Unde primum
comparanda nobis est vis audiendi di-
vinum sermonem, ut deinde omnia Je-
su dicta agnoscere possimus: licet enim
illi qui antea non valebat audire sermo-
nes Jesu, postea eo pervenire, ut possit
audire illos, quoniam quamdiu non
medicaverit alicujus auditum Sermo,
ac filius Dei dicens muto, Adaperire,
non potest ille audire. Simul atque au-
tem solum fuit vinculum quod oc-
casionem prębebat surditatis, tunc au-
dire quis poterit Jesum; quando etiam
cognoscere potest ipsius dicta. Alio-
quin dicant nobis illi qui existimant
hisce verbis constitui dogma de natu-
ris, utrum poterant illi, quibus medica-
tus est postea, muti adhuc existentes au-
dire, an non? sed cum liqueat eos non
potuisse, perspicuum est licere immuta-
ri ab impotentia audiendi sermones Je-
su, ad audiendum illos, & non propter
naturę incurabiliter habentē, quando
non potest aliquis audire: suntq; hęc po-

Qq 2

tissima

